

KARAMSARLIK

İnsan acaba karamsar olduğu için mi sürekli olumsuzluklarla karşılaşılıyor, yoksa sürekli olumsuzluklarla karşılaştığı için mi karamsar? Yaşamımıza şekil veren güç, düşüncelerimizdir. Duygularımızın bir adım öncesine gidersek, orada bu duygular yaratan düşüncelerimizle karşı karşıya geliriz.

Evrende her şeyin titreşimlerden oluştuğu gibi düşüncelerimizin ürünü olan duygularımız da değişik oktavlardaki titreşimlerden oluşuyor. Nefret, kıskançlık, kızgınlık, öfke, intikam gibi olumsuz duygular, düşük titreşimli ve ruhsal enerjiyi bloke edici nitelik taşırlar.

Bu duyguların egemen olduğu kişiler, karamsarlık ve aşağılık kompleksinden kurtulamazlar.

Bu kişiler, etrafına yaydıkları manyetik alanın frekansına eşdeğerde duygu titreşimlerine sahip insanları ve koşulları kendilerine çekerler. Kısır döngü içinde hayata düşmanca bakarak olayları, haksızlık, talihsizlik" olarak değerlendirirler. **"Kimi insan odaya girdiğinde odayı aydınlatır, kimi insan da çıktığında."** Hepimiz bu sözün doğruluğunu defalarca yaşamışızdır.

Hani bazı insanlar vardır onlarla ilk kez karşılaşmamıza rağmen anında kendilerinden hoşlandığımız insanlar bulundukları ortama neşe, canlılık, sıcaklık getiren insanlar çevresindekileri rahatlatan insanlar. Bu tip insanların yanında kendimizi rahat hissederiz, maske takmaya ve savunmada olmaya gerek duymayız. Bu insanlar yaşama dostça bakarak yaşam serüveninden çocukça bir neşe, bir haz alan insanlardır. Hareketleri rahat ve doğaldır. Çevrelerine yaydıkları enerji güçlüdür. Ve her daim gençtirler.

İnsanın fiziksel çöküntüsünün nedeni ruhsal çöküntüdür. Şu deneyde görüldüğü gibi: Kızgınlık ve nefret dolu bir insanın soluğu, içinde küçük böceklerin bulunduğu bir cam tüpe üflendiğinde böcekler birkaç dakika içinde ölüyorlar. Nedeni, o kızgın ve gelişmiş psikolojik yapının bedende ürettiği toksinlerin böcekler üzerindeki etkisi. Yani kızgın ve nefret dolu insanın nefesindeki toksinler sözcüğün gerçek anlamıyla zehir saçmaktadır.

İşte, asık suratlı, kızgın, kıskanç ve korku içinde yaşayan insanların fiziksel olarak çökmelerinin nedeni kendi kendilerini zehirlemeleridir. Bu toksinler, **"serbest radikal"** olarak hücreler arasına çıkmamak üzere yerleşir ve hücrelerin kendilerini yenilemesini önler. Yenilenmeyen hücreler, ruhsal çöküntünün uzantısı olarak bedeni de çökertir **"Keskin sirkenin zararı küpüne"**, **"Bir kahkaha bir kilo pirzolaya bedel"** gibi sözler de bu gerçeğin ifadesi.

"Gözler ruhun aynasıdır" denir. Sevgi ve iyimserlikle dolu insanda gözler ve yüz sanki içten vuran bir ışıkla aydınlatılmış gibidir. Bu yüksek titreşimli güzel duygular, ruhsal enerji kanallarını açtığı gibi insan bedenini çevreleyen aura'yı da güçlendirir. (Aura insan bedeni etrafındaki manyetik alana verilen isimdir.) Bu tip insanlara çekilmemiz, onların varlığından huzur duymamız da doğaldır.

Kirlian fotoğraf tekniği ile çekilen aura fotoğraflarında görülen şu oluyor: Asık suratlı, katı ve yargılayıcı tipteki bir insanın aurası, soluk renkli ve bir iki santimetre genişliğinde. Sevgi ve vicdan kavramları gelişmiş kişilerin aurası ise parlak ve renkli, otuz metreye kadar varan genişlikte.

Kutsal kişileri tasvir eden resimlerde Aziz'lerin başlarındaki hale de saf beyaz ışığa dönüşmüş auranın sembolüdür.

Genç kalmak için kozmetik ürünlerine milyonlarca lira harcamak yerine, yaşamı coşkuyla kucaklamak daha akıllıca galiba. Zaten sevgi dolu gözlerin parlaklığını hangi kozmetik sağlayabilir ki?

Kuraldışı ve Ötesi, Nil Gün (Alıntıdır)